

Driemaandelijks **DE ONTMIJNER** Tijdschrift
van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUEREN

P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

ALB. GIRAUDLAAN, 105, SCHAERBEEK

— Telefoon : 16.00.73 —

TIENDE JAARGANG - N° 2

SEPTEMBER 1956.

24 Juni te Brugge. Algemene Jaarlijkse Vergadering

Evenals de vorige jaren kende onze algemene vergadering, gehouden te Brugge op 24 Juli jl., een ruime belangstelling.

Nochtans was het weder zeer ongunstig. Eens te meer had de heilige Medardus willen bewijzen dat al, wat over hem wordt gezegd, de zuivere waarheid betekent. De ontvangst in de goede oude stad Brugge had plaats onder een killige, plassende regen.

BLOEMEN VOOR HET GEDENKTEKEN VAN KONING ALBERT.

Onmiddellijk na het verlaten van het station begaf zich onze voorzitter, generaal SEVRIN, vergezeld van majoor SAMYN, naar het gedenkteken an Koning Albert, waar hij een prachtige bloemenruiker neerlegde.

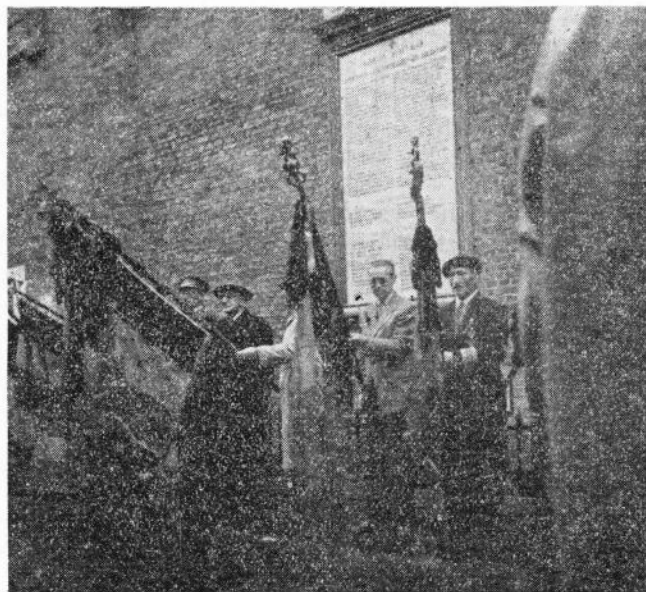
Onze liefvallige meter, Juffrouw SEVRIN, alsook Mevrouw BONMARIAGE waren op deze korte plechtigheid aanwezig.

GODSDIENSTIGE PLECHTIGHEID.

De samenkomst was voorzien te 9 uur in het Strijdershuis. Lang voor het vastgestelde uur was het lokaal proppensvol en in gesloten gelederen trokken de ontmiijners naar de militaire kapel, waar aalmoezenier BAERT het H. Misoffer opdroeg.

In het koor waren de vlaggen van de ontmiijners en een tiental vlaggen van de Brugse vaderlandlievende verenigingen opgesteld, die aldus in ruime mate bijdroegen tot het opluisteren van deze grootsse plechtigheid.

De toespraak, door onze sympathieke aalmoezenier gehouden, stond op een zeer hoog peil en vertolkte op kernachtige wijze de gevoelens van een echt ontmiijner.

NEERLEGGEN VAN BLOEMEN AAN HET DODEN-GEDENKTEKEN.

Na afloop van de godsdienstige plechtigheid legde de generaal, omringd door al de aanwezige leden, bloemen neer aan het Dodengedenkteken. Een minuut ingetogenheid werd bewaard, waarna allen optrouwen naar het Strijdershuis voor de algemene vergadering.

ALGEMENE VERGADERING.

Het lokaal bleek nauwelijks ruim genoeg voor de leden alsook voor de talrijke dames, die door hun

aanwezigheid een zeer aangename atmosfeer in onze vergadering brachten.

Op het podium had de beheerraad plaatsgenomen. Deze was vertegenwoordigd door onze voorzitter, generaal SEVRIN, omringd door majoor SAMYN, kolonel LINDEN, kommandant MASSET, dr PRIGNON, dhh. BONMARIAGE, BAENTS, VANCLEVEN en de ere-genodigde aalmoezenier BAERT.

Nadat de vergadering voor geopend was verklaard nam generaal SEVRIN aanstonds het woord. Deze toespraak werd in het Nederlands door majoor SAMYN voorgelezen.

TOESPRAAK DOOR GENERAAL SEVRIN.

Dames, Heren, Beste Maakers,

Wij zijn opnieuw bij elkaar in onze goede oude stad Brugge, om ditmaal het tienjarig bestaan van onze Verbroedering te vieren.

Het zal wellicht sommigen onder U verwonderen dat we hier zijn samengekomen, alhoewel we in 1954, om grote onkosten te vermijden, beslist hadden in de toekomst onze vergadering te houden in de Brusselse omgeving, centrum van het land. Aldus viel onze keuze in 1955 op Tervuren.

Sommige leden lieten ons ondertussen opmerken dat we niet helemaal aan onze vroegere gewoonte mochten afbreuk doen. Alzo gingen onze Vlaamse makkers heel graag af en toe eens naar de Ardennen, terwijl de Walen met veel genoegen Vlaanderen en zijn prachtige kust bezochten. Kortom, men wilde van omgeving veranderen en het land doorreizen.

Ingaande op het verzoek van onze leden hebben we dus een soort prioriteit gegeven aan onze beste makker, majoor SAMYN. Waarom? Wel, omdat de sectie West-Vlaanderen, die hij met zoveel talent en bevoegdheid leidt, meer dan het derde van onze leden telt.

De getrouwheid der Westvlamingen mag, naar onze mening, toegeschreven worden aan het feit dat zij onder de leiding staan van hun oud-korps-overste, die tevens oud-hoofd is van de ontmijsning sedert de oorlog 14-18.

Majoor SAMYN heeft op zijn leden nog steeds een diepe invloed en een waar gezag bewaard, tot groot nut van onze Verbroedering.

Van ganser harte breng ik hem hulde en wens hem geluk voor zijn onverpoosde werking.

(Lange toejuichingen).

Majoor SAMYN wist zich te omringen door een schaar toegewijde leden, op wier medewerking hij in alle omstandigheden kan rekenen. Ik noem o.m. de makkers DESAEGHER, BORIES, BULLAERT, DANNEELS, Rob. SAMYN, MULLE en zovele anderen.

Onze beste Britse makker, kapitein HUNT, voorzitter van de sectie « Bomb Disposal » van de Royal Engenirs Association, heeft ons de beste wensen van zijn groepering overgemaakt voor het welslagen van onze algemene vergadering.

Hij meldt ons dat de jaarlijkse vergadering van de « Bomb disposal » zal plaats hebben te Londen op 6 October a.s. en verzoekt ons hartelijk een afvaardiging te willen sturen.

(Lange toejuichingen).

De nieuwe korps-overste van de S.E.D.E. kolonel POSCHELLE, had ons beloofd hier vandaag aanwezig te zijn. Hij laat me telegraphisch weten dat hij, tot zijn grote spijt, niet kan aanwezig zijn en verzoekt me hem hiervoor te willen verontschuldigen.

Insgelijks moet ik onze ondervoorzitter GEORGE, kapitein VANDERYDT en onze grote vriend RAINOTTE verontschuldigen.

Ik ben gelukkig U te kunnen melden dat dhr RAINOTTE ons meer dan 18.000 fr. heeft overgemaakt, som die hij nog inzamelde voor ons nationaal gedenkteken.

Nogmaals zeggen we hem van harte dank.

(Lange toejuichingen).

Insgelijks moet ik U mededelen dat majoor SAMYN, bij een aanneming van werken in de gemeente, waar hij schepen is, een oud-ontmijner heeft ontmoet, nl. reserve-officier QUINTIN, inspecteur van Bruggen en Wegen, die hem zijn totale medewerking toezegde, in geval men op hem een beroep mocht doen.

Sinds onze laatste vergadering hebben we twee nieuwe slachtoffers der ontmijsning te betreuren, nl. de makkers VERGHOTE, militair werkman en korporaal JANSSEN, H., die beiden hun gehechtheid aan hun taak met hun leven betaalden.

Laten we de nagedachtenis van deze twee laatste slachtoffers voegen bij deze van onze andere betreurde makkers. Zij ook prijken voortaan op de reeds zo lange lijst van onze martelaars en helden.

(Ingetogenheid).

Dames, Heren, beste Makkers,

Zo een tragisch voorval, dat van tijd tot tijd nog gebeurt, herinnert er de ontmijsners aan dat alle gevaar nog niet geweken is en dat het bijgevolg niet past hun gevaarvergoeding, waarop ze trouwen alle recht hebben, te beknijselen.

Dit bewijst eveneens dat de opdracht van onze geliefde Verbroedering niet volbracht is, vermits er nog steeds slachtoffers vallen en zware nood dient gelenigd. We tellen dit jaar inderdaad twee weduwen en tien wezen meer.

Dit om U te zeggen dat we nog altijd uw medewerking nodig hebben, indien we de heilige plicht, die we ons eertijds oplegden, willen volbrengen.

Ons ledenaantal bedraagt thans ongeveer 900 betalende plus 120 nietbetalende leden (weduwen, ascendenten en wezen).

Rond de driehonderd leden waren einde van het jaar niet in regel met hun bijdrage. We doen het nodige en hopen dat ze zonder vertwijfeling onze rangen zullen vervoegen. We rekenen ten andere op uw aller medewerking om hun toetreding te bewerken.

Ik voeg er aan toe dat we de laatste tijd een goed verbindingsmiddel moesten missen, nl. ons bulletin.

Onze steeds betreurde majoor PORREWIJCK ontviel ons op het ogenblik dat hij de leiding van dit blad op zich had genomen.

We vonden niemand om hem op te volgen. Vandaag menen we in makker BONMARIAGE de gepaste persoon te hebben gevonden. Hij beloofde ons zijn totale medewerking. Met de hulp, die we hem onvoorwaardelijk toezegden, verzekerde hij ons dat dit bulletin om de drie maanden zou verschijnen. We nemen deze belofte gretig aan en wensen hem een volledig succes.

(Toejuichingen)

Op gebied van verzuchtingen en eisen was het verlopen jaar niet zeer vruchtbaar. Ge hebt zeker in « België eerst », het bondsblad van de V.V.V. 40-45, kennis genomen van de statuten van de oudstrijder 40-45. Zoals ik tijdens de vorige algemene vergadering reeds zegde, bekleeden de ontmijners in deze statuten een zeer bevoorrechte plaats.

Wel verstaan zijn het maar voorstellen, die nog moeten aangenomen en verwezenlijkt worden.

Daar zij echter de mening van de oudstrijders-groeperingen weergeven, hebben ze veel kans om aangenomen te worden.

Het K.B. betreffende de anciënniteitstoelage, die een verbetering van de wedde der invaliden betekent, vertoeft nog steeds bij de Raad van State. We hopen dat het, dank zij onze laatste stappen, weldra in het Staatsblad zal verschijnen.

De bijkomende annuïteiten voor de berekening van het pensioen der staats-, provincie- en gemeentegagenten en der militairen laten nog steeds op zich wachten, alhoewel, naar het schijnt, het ontwerp gereed is. Alles laat veronderstellen dat men wacht op voornoemd K.B., aangezien deze twee zaken zeer nauw verwant zijn. Wat er ook van zij, het staat vast dat zowel het K.B. als het wetsvoorstel melding maken van de ontmijners. Anderzijds hebben beide een terugwerkende kracht tot 10 Mei 1940, zodat iedereen toch het zijne zal krijgen.

Het is klaar dat, indien deze ontwerpen ons geen voldoening schenken, we alles in het werk zullen stellen om dit te verhelpen.

De D.V.O.V.S. heeft de laatste tijd opeenvolgende inkrimpingen ondergaan, die niet altijd gegrond waren, naar men ons verzekert, want bij iedere O.T. stelde men getalsverminderingen vast.

Hieruit sproten wijzigingen, mutaties en korpsveranderingen voort, waarbij niet altijd de verdiensten geëerbiedigd en in acht genomen werden. Nieuwe verminderingen der getalsterkte zullen, naar het schijnt, nog doorgevoerd worden in Augustus a. s.

We drukken de wens uit dat de nieuwe korps-overste deze inkrimpingen, zo ze werkelijk nodig zijn, met beleid zal uitvoeren. We zijn de mening toegedaan dat hij dit handvol overlevenden van on-

ze roemrijke ontmijnerseenheden, die zovele offers moesten brengen, met kracht zal verdedigen.

Ik kan hem verzekeren dat hij bij de oud-ontmijners de gewenste medewerking en ophelderingen bereidwillig zal verkrijgen.

Op de maandelijkse vergaderingen onderzocht het hoofdbestuur de aanvragen tot tegemoetkoming inzake studies, overgemaakt door de wezen der ontmijning. Zoals beloofd schonken we voldoening naar gelang onze middelen en mogelijkheden.

Bij het onderzoek dezer aanvragen hebben we de overtuiging opgedaan dat vele weduwen en voogden hun rechten inzake onderricht en opvoeding der oorlogswezen niet kennen. Doorgaans kennen ze de instellingen niet, waartoe ze zich kunnen en moeten wenden om de middelen, die te hunner beschikking werden gesteld door de Staat, behoorlijk te benutten, en dit niettegenstaande de documenten, die we hun te gepasten tijde hebben laten geworden.

Daarom stuurden we hun een rondschriven, dat duidelijk aanwees wat ze moesten doen en wat ze mochten verwachten.

Ondertussen werd van hogerhand besloten tot de afschaffing van het Werk der Weduwen en Wezen en tot het overdragen van zijn bevoegdheden aan het Werk der Oorlogsinvaliden en gedeeltelijk aan het Werk der Oudstrijders. We wachten op een definitieve beslissing om aan ons ontwerp gevolg te geven.

Deze kwestie kan als volgt samengevat worden :

1. Tussenkomst van de Dienst der studiën van L.V.
2. Tussenkomst van het Werk der oorlogswezen, overgedragen aan het Werk der oorlogsinvaliden en aan het Werk der oudstrijders.
3. Tussenkomst van de Verbroedering.

Op dit laatste gebied is de Verbroedering vastbesloten zo ver mogelijk te gaan, vermits ze het Fonds der meestbegaafden in het leven heeft geroepen met het doel de hoogste plaats te bezorgen aan ieder wees der ontmijning, die door zijn natuurlijke gaven, zijn vlijt en zijn morele hoedanigheden onze aandacht zal gaande houden.

Ons bezit laat ons deze vrijgevigheid toe en we zouden gelukkig en fier zijn een belangrijk deel ervan aan dit hoofddoel te mogen besteden.

Ik was voornemens U te onderhouden over een kwestie, die ik reeds vroeger heb aangeraakt, nl. deze der pensioenen. Ze interesseert de meesten onder U.

Maar daar de details in verband met de ouderdomspensioenen, werklidenpensioenen, bediendpensioenen en van gemengde loopbanen zo verscheiden en ingewikkeld zijn, heb ik het verkieslijk geoordeeld hieraan een artikel te wijden, dat eerlang in ons blad zal verschijnen.

Bij het begin van mijn toespraak heb ik U het overlijden van twee makkers gemeld. Ik kan niet nalaten U tevens te zeggen dat adjudant BORIES insgelijks zijn zoon, een oud-sergeant-ontmijners, verloor en dat makker Wollegem het afsterven bij ongeval betreurt van zijn zoon. Aan deze twee families onze innige deelneming.

Achter in de zaal zie ik meester VANDEN EYNDE zitten. Ik heet hem hartelijk welkom en maak van deze gelegenheid dankbaar gebruik om hem te bedanken voor al wat hij deed voor onze ontmijners, wanneer ze de hulp van een advocaat nodig hadden. Hij springt telkens in de bres en toont zich een juridisch raadgever van zeer grote waarde.

(Lange toejuichingen beantwoorden het einde van de redevoering van de Voorzitter).

VERSLAG VAN DE SCHATBEWAARDER.

Daarna wordt het woord verleend aan onze secretaris-schatbewaarder adjudant BAENTS, die de financiële activiteit van onze vereniging gedurende het verlopen jaar uiteenzet. De balans van het dienstjaar 1956, zoals ze verscheen in bulletin nr 1 van Mei 1956, werd zonder bespreking aangenomen.

Verslag van de commissarissen-verificateurs - ontlasting te geven aan de beheerders.

Het verslag der commissarissen-verificateurs als mede de ontlasting te geven aan de beheerders worden eveneens zonder discussie en eenparig aangenomen.

STATUTAIRE VERKIEZINGEN.

De uittredende en herkiezbare beheerders worden herkozen met algemene stemmen : SAMYN Emile, GEORGE, BONMARIAGE, VANDERRICK, LINDEN en PIERREUSE.

Hetzelfde geldt voor de commissarissen : MASSET, MALCHAIR en ITTERS.

BIJDRAGE VOOR 1957.

De bijdrage voor 1957 blijft 40 fr.

ALLERLEI.

Makker MINNE vraagt het woord en wendt zich als volgt tot de Generaal :

Mijn Generaal, Geachte Voorzitter,

Het weze mij geoorloofd, Mijn Generaal, ter gelegenheid van de Xe Verjaring van onze Verbroedering, in naam van al de makkers, U onze erkentelijkheid uit te drukken, voor de diensten die gij bevozen hebt en nog bewijst aan onze Bond.

Het is zeker niet zonder reden, dat men U de naam van « Vader der Ontmijners » heeft gegeven, want allen zijn overtuigd dat niemand meer gezag, takt en hoffelijkheid aan de dag zou kunnen leggen voor het bereiken van het doel, dat onze Verbroering nastreeft.

Nooit zullen wij uw bereidwillige tussenkomsten in alle domeinen vergeten; onze weduwen weten dat zij nooit te vergeefs op U beroep zullen doen.

Indien de taak, die gij U op de schouders hebt gelegd, somtijds ondankbaar is, dan is zij toch zoveel te edeler en de uitslagen zijn des te meer verdienstelijk; wij kunnen hier openlijk bevestigen, dat het dank is aan U en aan al wat gij doet, dat er nog altijd zo'n flinke kameraadschapsgeest heerst in onze rangen, en dat wij aldus bij machte zijn, steun te verlenen aan de makkers voor wie het lot minder gunstig was en vooral hulp te bieden aan onze weduwen en wezen.

In naam van allen, mijn Generaal en Geachte Voorzitter, zeg ik U hartelijk dank voor al het mooie en zakelijke wat gij gedaan hebt en we drukken de hoop uit dat gij nog lange jaren aan het hoofd der Verbroedering moogt blijven en roepen allen te gelijk :

Lang Leve onze Voorzitter

Leve onze Verbroedering.

De ganse zaal brengt hierna een warme ovatie aan onze Voorzitter.

Vervolgens richt makker MINNE zich tot majoor SAMYN in volgende bewoordingen :

Geachte Majoor SAMYN.

Laat mij toe, mijn Majoor, U bij de Xe Verjaring van onze Verbroedering, in naam van al de makkers,

een hartelijk woord van dank toe te sturen, voor al het geen gij voor de ontmijners en voor hun Verbroedering gedaan en verwezenlijkt hebt.

Allen zijn U daarvoor zeer genegen, maar in het bijzonder diegenen die U zo menigmaal op de mijnvelden hebben ontmoet en fier waren als gij een aanmoedigend woord tot hen richtte, waarna ze dan met meer moed verder werkten.

Het is dank zij uw ervaring en uw technische kundigheden dat wij niet meer slachtoffers te betreuren hebben. Gij stondt hen immers altijd bij met goede en gepaste raad; gans het Kustbataljon kende toch Majoor Samyn. De sectie West-Vlaanderen mag fier zijn U als voorzitter te hebben.

Wij drukken hier dan ook de wens uit U nog vele jaren in ons midden te mogen begroeten en roepen met hart en ziel :

Leve lang onze Majoor Samyn -
Leve onze Verbroedering !

(Langdurige toejuichingen)

PERSONEELSINKRIMPING.

Een lid werpt de kwestie van de personeelsvermindering op en vraagt wat de Verbroedering van zins is te doen.

De voorzitter antwoordt dat hij opnieuw in dit verband de korpsoverste dient te ontmoeten. Hij zal het onmogelijke doen opdat de oude echte ontmijners de plaats niet zouden moeten ruimen voor jonge specialisten.

DRAGEN VAN HET ONTMIJNERSKENTEKEN.

Een ander lid zegt dat hij zekere moeilijkheden ondervindt voor het dragen van zijn ontmijnerskenteken bij zijn nieuwe eenheid.

Hieronder zult U de verschillende modaliteiten vinden, die het dragen van dit kenteken regelen.

ZETEL VAN DE ALGEMENE VERGADERINGEN.

Dr PRIGNON, voorzitter van de afdeling Luik bedankt het bestuur voor het onthaal te Brugge en herinnert aan het feit dat men vroeger beslist had de algemene vergaderingen in de hoofdstad te houden. De voorzitter antwoordt dat, zoals hij in zijn toespraak reeds zegde, men soms van deze algemene regel mocht afwijken, zoals dit jaar het geval was. In de toekomst zullen de algemene vergaderingen in principe te Brussel gehouden worden, behalve indien een grondige reden een andere plaats

rechtvaardigt. Dit punt werd door verschillende leden besproken maar uiteindelijk aangenomen.

STRIJDERSKAART.

Een ander lid verwondert zich over het feit dat de strijderskaarten 40-45 nog niet werden uitgedeeld. Verscheidene leden nemen aan deze bespreking deel. De voorzitter belooft stappen aan te wenden om voldoening hieromtrent te krijgen.

Hierop wordt de zitting voor gesloten verklaard.

DEMOCRATISCH NOENMAAL.

In een zaal van het Strijdershuis wordt daarna een lekker noenmaal opgediend, waarover iedereen uitermate tevreden was.

Onnodig te zeggen dat er een buitengewone hartelijkheid heerste onder de aanwezigen, die gelukkig waren eens schouder aan schouder te zitten.

Iedereen was tevreden over deze welgeslaagde dag en maakte het vast voornemen volgend jaar op de algemene vergadering weer te keren.

DRAGEN VAN HET ONTMIJNERSKENTEKEN.

De A.O. 755/53 en 95/54 regelen te kwestie van het dragen van het ontmijnerskenteken, en stippen namelijk aan :

- a) Op de benedenkant van de linkermouw van de vest van de jekker en van de kapotjas, militairen in dienst als ontmijners behorend tot de Dienst voor opruiming en vernieling van springtuigen of tot een Bomb Disposal eenheid;
- b) Op de benedenkant van de rechtermouw aan de **gewezen** militairen van de Dienst voor opruiming en vernieling van springtuigen of van een eenheid Bomb Disposal houders van een getuigschrift hen toelatend het kenteken te dragen.
A.O.95/van 5/2/54.

TENUE.

Hieronder de voorschriften door de oud-ontmijners te volgen om het getuigschrift te bekomen;

- a) De oud-ontmijners van de Dienst voor opruiming en Vernieling van Ontploffingstuigen, die wensen het getuigschrift te bekomen zullen een aanvraag in deze zin indienen bij het Hoofd van de Dienst voor Opruiming en Vernieling van Ontploffingstuigen.

Deze aanvraag, opgemaakt in de vorm van een eenvoudige dienstnota, zal elke inlichting vermel-

den welke de opzoekingen zou kunnen vergemakkelijken;

De toelating het kenteken te dragen zal verleend worden door QOS, op voorstel van het Hoofd van de Dienst voor Opruiming en Vernieling van Ontploffingstuigen.

b) De oud-ontmijners van de eenheden Bomb Disposal zullen hun aanvraag indienen bij de Bevelhebber der eenheid waartoe zij behoorden; deze zal zijn voorstellen overmaken aan de korpsverste, waarvan hij afhangt;

De getuigschriften, opgemaakt door de korpsverste waarvan de eenheden Bomb Disposal afhangen, zullen ter ondertekening aan QOS worden overgemaakt.

Hulde aan het gedenkteken der Ontmijners

Traditiegetrouw begaf zich dr Prignon, voorzitter van de afdeling Luik en vertegenwoordiger van onze federale voorzitter, Generaal SEVRIN, op 21 Juli 1956 naar Stavelot, waar hij aan de voet van het nationaal gedenkteken der Ontmijners een prachtige bloementuil neerlegde.

Deze eenvoudige maar roerende plechtigheid had plaats in aanwezigheid van dhr burgemeester DAXHELET, de plaatselijke overheden en vertegenwoordigers van de vaderlandlievende verenigingen van de streek.

In naam van de Verbroedering betuigde kommandant DOHET zijn innige dank aan de heer burgemeester voor de zorg, waarmee het gedenkteken, dank zij het gemeentebestuur, wordt onderhouden en voor het belang dat het gemeentebestuur stelt in alles wat de ontmijners aangaat.

Een dergelijke hulde werd gebracht door Majoor Samyn, Komandant Samyn en de H. Devriendt, Burgemeester, onderscheidelijk aan de gedenktekens van De Panne, Westrosebeke en Blankenberghe.

De traditie gaat voort en onze gesneuvelden worden niet vergeten.

Sommigen zijn de ontmijners nog niet vergeten

Uittreksel van de redevoering, uitgesproken te Gent door de Heer Gilbert COMBEL bij het uitreiken der prijzen aan de laureaten van de 6e Provinciale opstelwedstrijd met betrekking op de oorlog 40-45.

« Wel was de oorlog gedaan, wel waren de eerste dagen, dagen van uitbundige vreugde om de herwonnen en zo duur betaalde vrijheid, maar menig huisgezin kon aan die luide vreugde geen deelnemen. Te veel wonden bloedden nog, die de tijd en de bezinning alleen, enigszins kunnen lenigen.

» Wel was de oorlog gedaan, maar duizenden niet ontplofte moordtuigen loerden in 't geniep nog op een prooi : de landman, die toevallig een granaat zou aanrijden; of de aardbewerkers, die op de puinen van de oorlog de plaats moesten voorbereiden voor nieuwe gebouwen; of een groepje kinderen, die misschien met onschuldige maar gevaarlijke nieuwsgierigheid een vreemd tuig zouden ontdekken en het ding van dicht bij zouden gaan bekijken.

» Gelukkig stonden van in den beginne een handvol ontmijners paraat en hun rangen werden spoedig aangedikt door vrijwillig opgekomen mannen, die het land en de mensen van dat gevaarlijk goedje gingen verlossen.

» Ook onze ontmijners tellen doden en verminkten in hun rangen, ook zij brachten hun offers op het altaar van de Plicht.

» Hoe zouden wij al die offers kunnen vergeten? »

Voor al de Makers-Ontmijners

Al onze kameraden-ontmijners worden ervan herinnerd dat de Verbroedering alles in het werk stelt om hun behulpzaam te zijn op alle gebied : militaire en militiezaken, anciënniteitspensioenen, invaliditeits-, weduwe- en ouderdomspensioenen, sociale wetten, prioriteitswetten enz.....

Ons secretariaat is bij machte U in dit alles te helpen en kan U over de meest verscheidene vraagstukken de nodige documentatie bezorgen.

Vele makers hebben in dit verband reeds een beroep op ons secretariaat gedaan en reeds velen bekwamen de gewenste voldoening.

Oproep tot de Verbroederings

Ik hernieuw in dit bulletin de oproep, die ik reeds vroeger tot de Verbroederings deed en vraag hun nogmaals me alles over te maken, wat hun leden belang kan inboezemen : de data en plaatsen van hun bijeenkomsten, het verslag van hun vergaderingen, van hun verschillende manifestaties e.d.

Lacht even met ons mee !

VROEG RIJP.

Een meisje van tien jaar loopt bij een boekhandelaar binnen en vraagt hem :

— Ik wil het boek hebben, dat in het uitstalraam ligt en als titel draagt : « Hoe de mannen aanpakken ».

De boekhandelaar lacht.....

— Dat is geen boek voor kleine meisjes van uw leeftijd, zegt hij.

— Niet voor mij. Ik wil het aan mijn vader aanbieden voor zijn naamfeest.

De handelaar kijkt verbluft.

— Voor uw vader ?

— Ja. Ik wil hem helpen. Hij werd pas bij de gerechtelijke politie ingelijfd.

SCHUCHTERHEID.

Einstein was in zijn jeugd uitermate bedeesd, vooral in aanwezigheid van vrouwen.

Op zekere dag, wanneer zijn relativiteitstheorie hem reeds beroemd had gemaakt, woonde hij een banket bij, te zijner ere gegeven.

Men had hem plaats laten nemen aan de zijde van een wondermooie dame. Hij sloeg er geen acht op en at stilzwijgend de lekkere kost.

Met een schalkse glimlach wendde zich de vrouw tot hem en zegde :

— Weet ge, mijnheer Einstein, dat ik uitsluitend voor U mijn mooiste kled heb aangetrokken en dat ge me zelfs tot hertoe geen woordje hebt gegund ?

Einstein was verlegen en stamelde :

— Ho !, voor mij hadt ge helemaal niets moeten aandoen.

Hebt gij reeds uw bijdrage voor 1956 betaald ?

Zo ja ? dank U.

Zo neen ? doe het nog vandaag en stort 40 fr.
Op postrekening 75.37.94 van de verbroedering
der ontmiijners van Belgie ?

30, Sint Jansstraat, Tervuren

Vergeet niet uw naam, voornaam en adres
te vermelden.

RELATIVITEIT.

Een journalist vroeg eens aan Einstein of het mogelijk was de relativiteitstheorie aan oningewijden uit te leggen.

— Zeker, antwoordde de geleerde. Zelfs heel gemakkelijk : alles is betrekkelijk. In de V.S. krijgt een bokskampioen 750.000 dollar, een kinemavette 500.000, een base-ballspeler 100.000 en een universiteitsprofessor 6.000 dollar.

TER INTENTIE VAN ONZE MEESTER.

Meester Maurice Garçon vertelde dat hij onlangs in een provincie moest gaan pleiten tegen een plaatselijke collega.

Hij begon zijn pleidooi als volgt :

— Wanneer iemand zich een weinig ongesteld voelt, gaat hij om raad bij de apotheker. Indien hij werkelijk ziek wordt, roept hij de dokter. Wanneer zijn geval helemaal hopeloos wordt, laat hij een beroemdheid uit Parijs komen.

WERKELIJKHEID.

Op het examen van literatuur.

— Moest Shakespeare in onze tijd leven, zou hij dan sensatie maken ?

— Dat geloof ik wel..... hij zou immers ongeveer 500 jaar oud zijn.

Hebt u reeds uw bijdrage voor 1988 betaald ?
Zo ja ? dank U.
Zo nee ? doe het nog vandaag en stort 40 fr.
Op postrekening 78.37.84 van de verbroedering
der ontmiijners van België ?
30, Sint Jansstraat, Tervuren
Verpoot niet uw naam, voorname en adres
te venvullen.